

عنوان مقاله:

طنز در شعر ابی الشمقمق

محل انتشار:

نخستین همایش ملی الکترونیکی رویکردهای کاربردی و پژوهشی در علوم انسانی و مدیریت (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محسن پیشوایی علوی - استادیار گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه کردستان

مسعود باوان پوری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عرب و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلام آبادغرب

خلاصه مقاله:

طنز و طنز آوری یکی از شیوه های خاص برای بیان مسائل انتقادی و نارسایی های جامعه، همراه با خنده و شوخی است. طنز آیینی تمام نمای حقیقت از سویی و بیانگر نابسامانی ها، زشتی ها، پلشتی ها و معایب فرد و جامعه از سوی دیگر است؛ از این روست که طنزپرداز، پاسدار ارزشهای انسانی است. ابوالشمقمق، یکی از شاعران عصر عباسی است که در شعر خویش، هجو و طنز را با هم در آمیخته است. وی در شعر خود از اوضاع نابسامان مالی و بدشانسی خویش در دستیابی به مال و مقام به شدت نالان است. پژوهش حاضر برآنست با استفاده از روش توصیفی- به بررسی و تبیین طنز در دیوان وی بپردازد.

کلمات کلیدی:

دوره عباسی، طنز، ابوالشمقمق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/417179>

